

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219010699
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7219010699.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Miroslava Baňackého, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. mája 2020, v trestnej veci obžalovaného W. N., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c), písm. e) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 6. 11. 2019, sp. zn. 4Tk/1/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného W. N..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 6. 11. 2019, sp. zn. 4Tk/1/2019 bol obžalovaný W. N. uznaný vinným obzvlášť závažným zločinom vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c), písm. e) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c), § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 6. 10. 2018 v čase okolo 01.00 hod. v obci T., okr. B., v rodinnom dome č. XX, kde spoločne bývali so svojou babkou S. I., nar. XX. X. XXXX fyzicky napadol menovanú tým spôsobom, že hneď po tom, ako od nej pýtal peniaze a ona mu ich odmietla dať, tak v komore uvedeného rodinného domu ju najprv rukami minimálne 3 až 4 krát udrel väčšou silou a intenzitou do oblasti hlavy, následkom úderov babka spadla na zem a tam ju ďalej kopal väčšou silou a intenzitou oboma rukami do oblasti hlavy a aj napriek tomu, že ho babka prosila, slovami „synu, synu, vnuku nebi me“, pokračoval v kopaní a následne v komore, kde skrvená ležala na zemi, s úmyslom ju usmrtiť, pustil plyn z propán-butánovej fľaše, ktorá sa nachádzala blízko nej a odišiel do babkinej izby, v ktorej spod vankúša zobral babke finančnú hotovosť vo výške 240 Eur, babku nechal ležať v komore, v bezvládnom stave, chrčiacu, krvácajúcu z nosa a úst, s unikajúcim plynom v komore, kde ležala, privolať si taxík a odišiel do mesta B. konzumovať alkohol, čím takto svojej babke S. I. zapríčinil zlomeniny lebky s pomliaždením mozgu, vnútrolebečné krvácanie, otras mozgu s bezvedomím a súčasné toxické pôsobenie plynu propán-butánu a podchladenie organizmu, pričom na následky týchto zranení dňa 22. 10. 2018 zomrela na Geriatrickom oddelení Nemocnice s poliklinikou Štefana Kukuru v Michalovciach.

Za to súd uložil obžalovanému podľa § 145 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. c) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/89/2017 zo dňa 11. 3. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 2To/17/2019 zo dňa 12. 6. 2019, právoplatným dňa 12. 6. 2019, ktorým bol podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. uložený trest

odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých, ako aj všetky rozhodnutia, ktoré na tento výrok obsahovo nadväzujú.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným:

- L. S., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom B., ul. T. X škodu vo výške 691 Eur,
- L. S., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom B., ul. T. X, H. I., nar. XX. X. XXXX, bytom A. U. XX a W. S., nar. XX. X. XXXX, bytom D. XXX spolu a nerozdielne škodu vo výške 24.000 Eur,
- P. H. M., a.s. so sídlom I. XX, S., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 1.370,61 Eur.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný W. N. čo do výroku o treste a výroku o náhrade škody, a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že súd sa vôbec nevysporiadal s námietkou obhajcu učinenu v písomnom podaní zo dňa 14. 6. 2019, ktorá bola taktiež zopakovaná pri prednese záverečnej reči (viď zvuková nahrávka z hlavného pojednávania zo dňa 31. 10. 2019) a síce, že čo sa týka priebehu trestného konania po vrátení veci súdom do prípravného konania, má za to, že malo byť umožnené opätovné preštudovanie vyšetrovacieho spisu, nakoľko prípravné konanie začína začatím trestného stíhania a časť prípravného konania - vyšetrovanie končí preštudovaním vyšetrovacieho spisu, teda posledný úkon vyšetrovania podľa § 208 Tr. por. predchádza skončeniu prípravného konania (napr. podaním obžaloby, dohody o vine a treste).

Uvedený inštitút skončenia vyšetrovania a preštudovanie spisu je zárukou plného uplatnenia práva obvineného na obhajobu, zabezpečenia zásady zistenia skutočného stavu vecí, a preto pri preštudovaní spisu je vyšetrovateľ povinný poučiť obvineného o jeho právach a o možnosti podať návrhy na doplnenie vyšetrovania. O tieto práva bol obvinený ukrátený po vrátení vecí do prípravného konania.

Podľa § 269 Tr. por. neboli pred záverečnými rečami oboznámené všetky listinné dôkazy alebo aspoň ich podstatná časť a to ich prečítaním, jedná sa o body 4, 5 obžaloby.

Ďalej považuje za potrebné uviesť, že sa v dvoch výsluchoch v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného, za prítomnosti prvej obhajkyne priznal, babke sa ospravedlnil (babka v tom čase žila), prejavil úprimnú ľútosť a ochotu nahradiť škodu. Uviedol, že dúfa, že babka prežije, dá sa dokopy a on jej vynahradí všetko za to, čo jej vykonal. Uvedené priznanie učinil aj v neúspešnej dohode o vine a treste a aj v konaní pred súdom, kde učinil prehlásenie o svojej vine.

V čase skutku bol vo veku blízkom veku mladistvého, mal 18 rokov a 11 mesiacov. Jeho doterajšia minulosť, citová deprivácia v rannom detstve, vytrhnutie zo sociálneho prostredia, nevhodné výchovné praktiky otca výrazným spôsobom ovplyvnili jeho konanie a aj z toho dôvodu bol liečený od smrti otca na psychiatrii cca 10 krát. Otec bol násilnej povahy, sám bol odsúdený za lúpež s následkom smrti vo vzťahu k svojmu príbuznému, obeťou bola jeho teta. Neskôr jeho otec sa sám stal obeťou autonehody. S matkou sa nestýkal, ona sa o neho nezaujímala, bol umiestnený v reedukačnom zariadení asi rok, čo je nepochybne zariadenie so špecifickým prostredím.

Po 12 hodinách od skutku bolo u neho nameraných 0,64 promile alkoholu, tak, ako to je uvedené v súdnom spise, pričom znalkyňa z odboru psychiatria MUDr. R. na otázku obhajcu na hlavnom pojednávaní dňa 16. 10. 2019, či by vedela ustáliť na základe spätného prepočtu, koľko alkoholu mal v čase skutku v krvi, uviedla, že to nie je možné zistiť, nakoľko podľa jej informácií pokračoval v konzumácii alkoholu aj po skutku. Je to ničím nepodložené špekulatívne vyjadrenie, ktoré zmarilo zistenie skutočnej etylizácie v čase skutku. Navyiac, znalkyňa počas svojej monologickej časti výsluchu sama niekoľkokrát uviedla, akou poruchou správania trpí, aké sú toho dôsledky, pričom na ďalšiu otázku obhajcu, aby uviedla, čo je to diagnóza f 91, znalkyňa uviedla, že diagnóza f 91 je vo všeobecnosti porucha správania, pričom sú to špeciálne diagnózy pre deti, kým nedosiahnu vek 18 rokov. Ak dosiahne vek 18 rokov, potom je táto diagnóza neplatná. Je namieste si odpovedať na otázku, prečo s takou diagnózou znalkyňa pracovala, keďže mal v čase skutku 18 rokov a 11 mesiacov.

Znalec z odboru psychológia PhDr. S. na otázku obhajcu, či vyššie uvádzané skutočnosti, týkajúce sa jeho rodinného života a minulosti mu boli známe, uviedol, že áno a na ďalšie otázky, či uvedené okolnosti, zážitky mohli mať vplyv na jeho konanie a či konal v afekte znalec odpovedal, cit. „áno, tieto prejavy sú v zážitkovom svete obžalovaného, čo samo osebe nemusí korelovať s ním páchanou trestnou činnosťou. Škodlivý vplyv spomínaných zážitkov rozhodne nemôžem vylúčiť“ koniec cit. Na otázku obhajcu, či konal vo forme afektovaného správania, odpovedal znalec, áno, samozrejme.

Po skutku stopy nezahladzoval, snažil sa zabrániť následku tým, že ako si ráno po návrate domov, už čiastočne vytriezvený uvedomil, čo sa stalo, volal na číslo 112, resp. hovoril s operačným pracovníkom.

Čo sa týka samotného rozhodovania o výroku o treste, okrem vyššie uvádzaných okolností a to jeho pomerov a okolností samotného prípadu, ktoré súd náležite nevyhodnotil, resp. ich nebral do úvahy pri ukladaní trestu, poukazuje aj na ustanovenie § 117 ods. 3 Tr. zák., kde v prípade, ak mladistvý spáchal obzvlášť závažný zločin, je možné mu uložiť trest maximálne do 15 rokov. V čase skutku bol vo veku blízkom veku mladistvého, a preto je namieste zohľadniť aj toto ustanovenie. Zároveň poukazuje na stanovisko pléna Trestného kolégia NS SR, sp.zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27. 6. 2017, kde sa uvádza, že ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest, teda za situácie vopred dohodnutého trestu, možno ustanovenie o dohode o vine a treste použiť aj v prípade uznania viny pred súdom po prijatí vyhlásenia o vine. V tomto prípade rozsah takéhoto trestu osciluje v rozmedzí od 13,4 roka až po 25 rokov trestu odňatia slobody. Súd sa neriadil ani týmto stanoviskom pléna Trestného kolégia NS SR.

Je potrebné uviesť, že v tomto prípade prevažujú poľahčujúce okolnosti a to nielen priznanie a oľutovanie a vek blízky veku mladistvého, ktorú druhú poľahčujúcu okolnosť (vek blízky veku mladistvému) súd opomenul uviesť v odôvodnení rozsudku, pričom ju ani nezohľadnil, ale ďalšou poľahčujúcou okolnosťou, podľa jeho názoru, je aj poľahčujúca okolnosť podľa ustanovenia § 36 písm. h) Tr. zák. - teda spáchanie trestného činu pod vplyvom tiesnivých osobných alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil. Tieto osobné a rodinné pomery uvádzal na hlavnom pojednávaní aj znalec PhDr. L. S., ktorý na otázku obhajcu uviedol, že prežitie okolnosti a zážitky z minulosti mohli mať vplyv na jeho konanie, sú v jeho zážitkovom svete.

Naopak priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. a) Tr. zák., t.j. konanie z obzvlášť zavrhnúťhodnej pohnútky je duplicitná, nakoľko už samotná kvalifikovaná skutková podstata trestného činu v § 145 ods. 2 písm. e) Tr. zák. v sebe zahrňuje aj túto okolnosť, teda konanie v úmysle získať majetkový prospech. Prax je v tomto prípade ustálená a má na mysli skutočnosť, a síce, že by páchatel finančné prostriedky použil na iný trestný čin, čo nie je tento prípad v prípade zobratých 240 Eur.

Súd teda správne neposúdil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, tak ako to ukladá § 38 ods. 8 Tr. zák., pričom podľa ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák., ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3.

Keďže je tu sadzba 20 až 25 rokov alebo doživotie, ustanovenie § 38 ods. 8 Tr. zák., posledná veta sa nepoužije.

Čo sa týka rozhodnutia o uložení povinnosti nahradiť škodu, nie je najmä náležite odôvodnené priznanie z titulu osobitného zákona o odškodnení obetí násilnej trestnej činnosti, a teda v tejto časti je nepreskúmateľné.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Košiciach rozsudok Okresného súdu Košice II v jeho napadnutej časti podľa § 321 ods. 1 písm. e), písm. f) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský prokurátor vo svojom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedol, že z dôvodov odvolania absolútne nevyplýva žiadna skutočnosť, na ktorú by súd pri rozhodovaní o vine a predovšetkým treste nebral zreteľ, naopak súdom boli správne zohľadnené všetky rozhodné okolnosti aj s posudzovaním možnosti na uloženie doživotného trestu, ktorý obžalovanému reálne hrozil.

Z dôvodov odvolania tiež nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá by bez rozumnej pochybnosti odôvodňovala nesúhlas obžalovaného s uzavretou dohodou o vine a treste v čase, keď ešte nebol právoplatne odsúdený za zločin sexuálneho násillia pri schvaľovaní citovanej dohody súdom vo výmere 17 rokov.

V čase rozhodovania súdu o treste na hlavnom pojednávaní už bol obžalovaný právoplatne odsúdený za zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov.

Tiež priznanie obžalovaného nebolo jednoznačné, nakoľko sa priznal až potom, čo krivo obvinil neznámych páchatel'ov, neskôr konkrétnu osobu (ktorá bola na základe jeho udania aj zadržaná) a priznanie, ako aj ďalšie konanie obžalovaného vykazuje účelovosť konania v snahe vyhnúť sa spravodlivému trestu.

Vzhľadom na uvedené považuje prokurátor odvolanie obžalovaného za nedôvodné a navrhol toto odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné.

Obžalovaný W. N. na hlavnom pojednávaní dňa 3. 7. 2019 urobil vyhlásenie podľa § 257 Tr. por., že je vinný zo spáchania žalovaného skutku.

Následne okresný súd prijal v zmysle § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného W. N., že je vinný zo spáchania skutku a súčasne vyhlásil, že dokazovanie, v akom došlo k priznaniu viny nevykoná, vykoná dokazovanie len ohľadne druhu a výmery trestu.

Napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal okresný súd všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, vrátane obhajobných tvrdení obžalovaného.

Okresný súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach, ako aj v celom ich súhrne logickým a predpísaným spôsobom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a dôsledne sa zaoberal aj obhajobou obžalovaného W. N..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Okresný súd správne vychádzal z vykonaného dokazovania, a to z výpovede samotného obžalovaného W. N., poškodeného L. S., znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. I.É. R., znaleckého posudku znalca z odboru psychológia PhDr. L. S., ako aj ostatných listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Prvostupňový súd v skutkovej vete výroku svojho rozsudku ohraničil a konkretizoval trestný skutok, ktorý je vyjadrením zisteného skutkového stavu.

V súlade so zákonom tento skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c), písm. e) Tr. zák.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaný W. N. iného úmyselne usmrtil, čin spáchal surovým spôsobom na blízkej osobe vyššieho veku a v úmysle získať majetkový prospech.

Rovnako aj pri rozhodovaní o treste obžalovaného okresný súd náležitým spôsobom prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mali vplyv na určenie jeho druhu a výmery.

Súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 rokov nepodmienečne so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia aj podľa krajského súdu zodpovedá všetkým zákonným kritériám pre ukladanie trestu uvedeným v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a § 48 ods. 3 písm. c) Tr. zák.

Obdobne aj krajský súd hodnotiac osobu obžalovaného dospel k záveru, že účel trestu sledovaný zákonom bude u neho splnený iba takým druhom a výmerou trestu, aký mu bol uložený súdom prvého stupňa, a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Okresný súd správne prihliadol nielen na spôsob spáchania činu, jeho následok a zavinenie, ale správne vyhodnotil aj osobu obžalovaného, vrátane možností jeho nápravy, vychádzajúc aj z odborných záverov znalcov z odboru psychiatria a psychológia.

Uloženie trestu okresný súd aj vecne správne a zákonne odôvodnil.

Krajský súd si závery vyjadrené v napadnutom rozsudku osvojil v celom rozsahu, v podrobnostiach na ne poukazuje, a preto odvolanie obžalovaného W.C. N. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Zákonne rozhodol okresný súd aj vo výroku o náhrade škody, ktorý odôvodnil vo svojom rozhodnutí, pričom krajský súd nezistil ani v tomto smere žiadne pochybenia.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní obžalovaného W. N. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.